

[Hans Nielsen.]

vendigt at foretage i den gældende Valutaordning, eller Indførelse af en helt ny Ordning. Udvalgets Bemyndigelse i saa Henseende gaar ret vidt, idet det hedder, at Udvalget skal gøre Indstilling om de Foranstaltninger af økonomisk og handelspolitisk Karakter m. v., som eventuelt vil kunne træde i Stedet for den gældende Lov. Udvalget faar med andre Ord Mulighed for at drøfte vor Handelspolitik og vore Handelsaftaler helt til Bunds; Toldspørgsmaal, Spørgsmaal om Frihandel og Restriktioner, Samfundets hele Økonomi for Resten kan jo komme til Behandling i dette Udvalg, og det kan gøre Indstilling i saa Henseende. Jeg frygter nu for, naar jeg tænker over det Materiale, som Udvalget skal arbejde med, at det vil blive muligt at blive færdig til den 15. September med at faa det gennemarbejdet og komme til Klarhed over, hvad der vil være det rigtige at bestemme, naar den foreslaaede Valutalov udløber ved det kommende Aars Udgang, men det vil jo vise sig. Forhaabentlig bliver det nogle arbejdsivrige Medlemmer, der kommer ind i det nævnte Udvalg, og det vil ogsaa være nødvendigt, thi det er jo meget, meget store Problemer, de skal beskæftige sig med.

Sluttelig vil jeg gøre opmærksom paa, at Handelsministeren over for Udvalget har forelagt Resultatet af de Prisundersøgelser, der paa Foranledning af den højtærede Handelsminister er foretaget vedrørende Tekstil og Skotøj. Det er mig personlig en Glæde at bevidne Tinget, at der ikke inden for de to Fags synes at have fundet nogen urimelig Prisstigning Sted. Jeg antager, dette i høj Grad vil bedrøve et enkelt Medlem, nemlig det ærede Medlem Hr. Axel Dam, som ved den første Valutalovs Vedtagelse bebudede, at en skrækkelig Varefordyrelse vilde finde Sted, hvis man gennemførte disse Valutarestriktioner. Nu har Handelsministeren ladet foretage en ganske upartisk Undersøgelse af Forholdene for de to store Fags Vedkommende, og det har vist sig, at der ikke er nogen berettiget Grund til at klage over disse Fags Prisforhold. Det kan kun være en Tilfredsstillelse, hvormed dog ikke skal være sagt, at den højtærede Handelsminister ikke ogsaa forhaabentlig i Fremtiden vil have et vaagent Øje med Prisbevægelserne inden for de Virksomheder, der nyder Fordel af den gældende Lov.

Med disse Ord skal jeg anbefale de af hele Udvalget eller af Flertallet stillede Ændringsforslag til Vedtagelse her i Tinget.

Krag: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen mente, at naar man fra vor Side havde indskrænket sig til at stille de Ændringsforslag, der for de flestes Vedkommende nu genfindes som Forslag, der stilles af Udvalget, saa var det Udtryk for, at de mange Klager med Hensyn til Tildeling af Valutaattester, som under mange Former er kommet til Rigsdagens Medlemmer, ikke havde gjort noget Indtryk paa os. Saadan maa det ærede Medlem ikke fortolke de Restriktioner — for at bruge et hyppigt anvendt Udtryk i denne Forbindelse —, som vi har paalagt os selv med Hensyn til Udformningen af Ændringsforslag. De Klager, der er kommet til os — deres Berettigelse eller manglende Berettigelse uførtalt —, har virket paa os, som de efter min Mening bør virke paa alle, der stifter Bekendtskab med dem, saaledes at vi i dem ser et Udtryk for de overordentlig store Vanskeligheder for Handelen og Omsætningen, der er beredt gennem denne Lovgivning. Derfor mener vi dog ikke, at det, efter at vi nu engang er kommet ind i denne Lovgivning, er muligt med eet Slag at afvikle den, og det vilde vel næppe heller have været muligt at samle et Flertal om Ændringsforslag, som var væsentlig videregaaende end dem, der her foreligger. Men man maa i dette ikke paa nogen Maade se et Udtryk for, at vi fra vor Side mener, at denne Lovgivning kan bestaa synderligt længere, end Tilfældet allerede har været, uden at der tilvejebringes Afviklingsbestemmelser i ganske anderledes udtalt Grad, end der her stilles Forslag om. Derfor finder vi ogsaa, at en Forlængelse af Loven for et helt Aar er særdeles betænkelig, og naar vi er gaaet med til at forlænge Loven saa lang Tid, saa er det under Hensyn til de Ønsker, som vi ved er fremme fra Handelens Side med Hensyn til Længden af de Perioder, for hvilke der tildeles Valutaattester. Naar en saadan Periode ikke gerne maa være under 4 Maaneder og en enkelt Periode af 4 Maaneders Gyldighed vil være egnet til at øge Usikkerheden i mange Forhold angaaende Handelen og Omsætningen, og naar endelig en 8 Maaneders Gyldighedsperiode støder paa den Vanskelighed, at den vilde kræve en særlig Indkaldelse af Rigsdagen engang i Sommer til Behandling af disse Spørgsmaal, ja, saa har der for os ikke været andet at gøre end at tiltræde Forslaget om Gyldighedstid for hele Aaret 1934. Men jeg undlader ikke at sige, at vor Tilslutning dertil ingenlunde gives uden Betænkelighed, og at vi ogsaa haaber, at man, hvis Forhol-